

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΩΜΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ εἰκὼν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης Ἡμῶν Θεοτόκου, τεθεῖσα τὴν 12^ν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου εἰς ἠὺτρεπισμένον Ἐπιτάφιον εἰς τὸν χῶρον τῆς «Πλατυτέρας», ὀπισθεν τοῦ θεομητορικοῦ μνήματος, ἀνέμενε ἀξιοχρέως τὰ Ἐγκώμια αὐτῆς.

Οὕτω τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 14^ν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, καὶ ὥραν 7.30 π.μ. συμφώνως πρὸς ἀρχαίαν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἐξεκίνησεν ἱερά πομπή ἐκ τῆς θύρας τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Τῆς ἱεραῖς ταύτης καὶ μακρᾶς πομπῆς ἐκ μοναχῶν, ἱερέων καὶ Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, προϊστάτο ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ'. Ἡ πομπή διανύσασα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς τὴν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου, διαβάσα πρό τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, τοῦ Πραιτωρίου καὶ τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, ἐξελθοῦσα διὰ τῆς πύλης τῶν Λεόντων τοῦ τείχους διελθοῦσα πρό τῆς Ἱεραῖς Μονῆς τοῦ Ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, κατέληξεν εἰς τό ἡγουμενεῖον τοῦ σεπτοῦ προσκυνήματος τῆς Γεθσημανῆς.

Ἐνταῦθα παρέμεινεν ἐπ' ὀλίγον διὰ μικράν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἀνάπαυσιν, ἄχρις οὗ ἐτοιμασθῶσι τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκωμίων ἐν τῷ θεομητορικῷ Μνήματι. Ἡ τελετὴ αὕτη ἤρξατο συμφώνως τῷ Ἱεροσολυμιτικῷ Τυπικῷ διὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφίλου Γ' εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως, τῆς εὐλογίας τοῦ θυμιάματος καὶ τῆς Εἰσόδου.

Ἡ Εἴσοδος ἤρξατο διὰ τῆς ἐπισήμου πρὸς τὸν σταυροειδῆ ὑπόγειον Ἱερὸν Ναὸν καὶ διὰ τῶν πολλῶν βαθμίδων αὐτοῦ καθόδου, ἐν ᾧ ἐψάλλετο ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν τό ἀπολυτίκιον: *«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν Παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε».*

Φθάσας ὁ Μακαριώτατος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ πρό τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος, ἠύλόγησε τό ἀσφυκτικῶς συνωστιζόμενον καθ' ὅλον τὸν ναὸν εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα Ὁρθοδόξων ἐκ διαφόρων χωρῶν, Ἰσραὴλ, Ἰορδανίας, Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Ρουμανίας, Μολδαβίας καὶ Σερβίας.

Ἐνδεδυμένος τὸν μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Μακαριώτατος, ὅτε καὶ προσῆλθον οἱ Ἁγιοταφῖται ἱερεῖς καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐκ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἔλαβον καιρὸν διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκωμίων.

Οἱ ἱεροψάλται ἔψαλλον εἰς ἀργὸν βυζαντινὸν μέλος τό *«Ἄνωθεν οἱ προφῆται Σὲ προκατήγγειλον...»*, ἕως ὅτου οἱ ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ Πατριάρχης ἐνδυθῶσι πλήρη ἱερατικὴν, ἀρχιερατικὴν καὶ πατριαρχικὴν στολήν.

Μετά τοῦτο ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμίων εἰς τρεῖς στάσεις:

Τὴν α': «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθη, βαβαί...*».

Τὴν β': «*Ἄξιον ἐστὶν μεγαλύνειν Σέ, τὴν θεοτόκον...*».

Τὴν γ': «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσάγουσι, Παρθένε...*».

Εἰς τὴν α' τῶν στάσεων τούτων ὁ Πατριάρχης ἐθυμίασε τὸν τάφον καὶ τὸ ἐκκλησίασμα, ἐνῶ εἰς τὰς β' καὶ γ', Ἀρχιερεῖς.

Εἰς τοὺς θεολογικοὺς ὕμνους τῶν στάσεων τούτων, κατανυκτικῶς ψαλέντων ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἱερέων ἐναλλάξ καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν, ὑμνήθη ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ὡς ἡ Ἄγνη Κόρη, ἡ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σαρκώσασα τὸν ἄσαρκον πρὶν Λόγον, ἡ διακονήσασα τοῦτον καὶ ἀκολουθήσασα Αὐτὸν ἕως τοῦ σταυροῦ καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς Ἀνάληψιν Αὐτοῦ παραμείνασα εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένη ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἔνθα προανηγγέλη Αὐτῇ ὁ θάνατος Αὐτῆς, ἐφ' ᾧ ἐκ περάτων τῆς Οἰκουμένης, θείῳ νεύματι, συνηθοροίσθησαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὴν «Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ». Ὁ τάφος ὅμως οὗτος δὲν ἐκράτησε τὴν Μητέρα τῆς Ζωῆς. Ὁ Υἱὸς καὶ Κύριος καὶ Θεὸς Αὐτῆς μετέστησεν Αὐτὴν πρὸ τῆς καθολικῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ ἐκάθισεν Αὐτὴν δεξιόθεν Αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν Αὕτη πρεσβεύει καὶ μεσιτεύει ὑπὲρ βοηθείας καὶ λυτρώσεως ἡμῶν ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ νόσων καὶ δεινῶν καὶ περιστάσεων. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ψαλμωδίας τῶν ὕμνων, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν κ. Θεολόγος.

Εἰς τὴν θεολογικὴν καὶ συγκινητικὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν ἐξύμνησε τὴν θεοτόκον ὡς τὴν Ἄγνην Ἀειπάρθενον, ἀλλὰ καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀφωσιωμένην ἐν ὑπακοῇ τῷ Υἱῷ Αὐτῆς, τὴν θανοῦσαν καὶ ταφεῖσαν ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἡμῶν Πανσέπτῳ Μνήματι Αὐτῆς, μὴ κρατηθεῖσαν ὅμως ὑπὸ τοῦ τάφου καὶ τῆς νεκρώσεως Αὐτῆς. Αὕτη μετέστη μετὰ θάνατον καὶ ζῆ δεξιόθεν τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς ὡς πρώτη τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, ἀνωτέρα τῶν ἀγγέλων, τῶν Σεραφεῖμ καὶ τῶν Χερουβεῖμ, πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, προφθάνουσα ἐν ἀνάγκαις, κινδύνοις καὶ δοκιμασίαις. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν κ. Θεολόγος ἐσυνέχισε ὑπογραμμίζων ὅτι ἡ θεομητορικὴ αὕτη ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου καὶ ἡ ἅγια Μετάστασις Αὐτῆς πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Αὐτῆς γεννᾷ καὶ τρέφει σήμερον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῶν πιστῶν καὶ παντός τοῦ «πεπτωκότος» ἀνθρωπίνου γένους τὴν ἐλπίδα. Δίχως τὴν ἐλπίδα, ἐδρεύουσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, παρουσιάζονται πλεῖστα δεινὰ καὶ νοσηραὶ καταστάσεις εἰς τὰς κοινωνίας ἡμῶν. Ταύτην τὴν ἐλπίδα προσπίπτομεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς χαρίζη ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὑψωθεῖσα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ μεσιτεύουσα εἰς τὸ διηνεκές ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἰδίᾳ δὲ ὑπὲρ τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Υἱὸν Αὐτῆς καὶ τιμώντων Αὐτὴν.

Μετὰ τὸν θεῖον λόγον ἐψάλησαν τὰ Εὐλογητάρια καὶ οἱ Αἴνοι καὶ ἡ Δοξολογία, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὁποίας καὶ ἐν ᾧ ἐψάλλετο τὸ ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός.....» ἐγένετο ἡ ἔξοδος τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ τῶν βαθμίδων πρὸς τὴν πύλην τοῦ Ναοῦ ἐπὶ ἠῦτρεπισμένου μετ' εὐλαβείας καὶ καλαισθησίας δι' ἀνθέων Ἐπιταφίου, βασταζομένου ὑπὸ ἱερέων ἐναλλάξ, προπορευομένων ὅλων τῶν ἱερέων καὶ ἀκολουθούντων τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Πατριάρχου. Ὅτε ἡ πομπὴ ἔφθασεν εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῶν βαθμίδων πρὸ τῆς πύλης, ὁ Πατριάρχης ἀνέπεμψε δέησιν «ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης» καὶ «ὑπὲρ προστασίας καὶ εὐσταθείας τοῦ γένους ἡμῶν» καὶ «ἀγαθῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου»,

παρουσία καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Τῆς δεήσεως συμπληρωθείσης, ψαλλομένου τοῦ «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» καί «*Ἐν τῇ γεννήσει τήν Παρθενίαν ἐφύλαξας...*», οἱ κρατοῦντες τόν Ἐπιτάφιον ἱερεῖς ἐκινήθησαν πρός τό κέντρον τοῦ Ναοῦ καί τόν χῶρον τῆς «Πλατυτέρας», ὀπισθεν τοῦ Τάφου τῆς Θεοτόκου, ὅπου καί ἐτοποθέτησαν αὐτόν διά προσκύνησιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου ὑπό τῶν πιστῶν ἐπί ἑννέα ἡμέρας, ἕως τῆς ἀνόδου αὐτῆς εἰς τό ἕναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Παρεκκλήσιον αὐτῆς τήν 23^{ην} Αὐγούστου, ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder